

Arrest

nr. 283 914 van 26 januari 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. JOOS
Coupure Rechts 162
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Wit-Russische nationaliteit te zijn en die handelen als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, op 29 juli 2022 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 1 juli 2022 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 2 augustus 2022 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2022 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 10 november 2022.

Gelet op de beschikking van 5 december 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. JOOS, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché F. VAN DIJCK, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Onderzoek van het beroep

1.1. Overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd de partijen bij beschikking van 27 oktober 2022 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan

worden verworpen. In deze beschikking werd gesteld dat de ingediende syntheseseminarie niet wetsconform kan worden bevonden:

“Overeenkomstig artikel 39/81, zevende en vijfde lid van de Vreemdelingenwet “(...) doet de Raad uitspraak op basis van de syntheseseminarie (...)” waarin “(...) alle aangevoerde middelen worden samengevat (...).”

In casu bevat de syntheseseminarie een letterlijke weergave van de middelen zoals opgenomen in het verzoekschrift, wat niet kan worden beschouwd als een samenvatting ervan (zie o.a. RvS 6 oktober 2014, nr. 228.644 en RvS 3 november 2014, nrs. 229.004 en 229.005). Hiermee wordt niet tegemoet gekomen aan de vereiste van een syntheseseminarie zoals bedoeld in artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet (vaste rechtspraak, zie o.a. RvS, nr. 13.076 (c) van 28 november 2018). Indien er geen nota met opmerkingen werd ingediend en verzoekers niet voornemens zijn bepaalde middelen of onderdelen uit het verzoekschrift te laten vallen, kunnen ze volstaan met de mededeling binnen de acht dagen na de kennisgeving door de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van de neerlegging van het administratief dossier dat zij geen syntheseseminarie wensen in te dienen (cfr. RvS, nr. 229.586 van 17 december 2014).

Hieraan wordt geen afbreuk gedaan door het feit dat in de syntheseseminarie voor het eerst in het vijfde punt van het eerste middel verzoekers toevoegen dat “(...) Wanneer men de weigeringsbeslissingen van respectievelijk 26 juli 2021, 10 maart 2022 en 01 juli 2022 vergelijkt, stelt men vast dat telkens een andere motivering wordt gegeven. (...)” en net voor het zesde punt dat “(...) Hoe valt anders te verklaren dat eerste verzoeker en haar kinderen die in het verleden meermaals naar België zijn gereisd, nu plots als een risico worden beschouwd? (...)”. Dit zijn nieuwe bezwaren die niet in het inleidend verzoekschrift voorkomen en die niet dienstig voor het eerst in de syntheseseminarie kunnen worden aangevoerd (cfr. RvS, nr. 227.901 van 26 juni 2014). Het blijkt immers niet dat verzoekers deze elementen niet al in het inleidend verzoekschrift hadden kunnen aanhalen. Hiermee kan dan ook geen rekening worden gehouden.

Gelet op bovenstaande lijkt het huidig beroep te moeten worden verworpen.”

1.2. Verzoekers richten op 10 november 2022 een schrijven aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), waarin zij verzoeken te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken verzoekers kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoekers ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de syntheseseminarie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.3. In het proces-verbaal van terechtzitting van 12 januari 2023 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. De verzoekende partijen stellen dat zij zich bevinden in een “specifieke situatie”, dat de gevraagde visa hen werden geweigerd “omwille van de politieke context”, dat de verwerende partij zich hiertegen niet verweert aangezien zij geen nota heeft neergelegd en dat zij dit alles extra hebben willen benadrukken in hun syntheseseminarie, die zij om die reden wel degelijk wetsconform achten. De verwerende partij onderschrijft de gronden van de beschikking.”

1.4. Waar verzoekers aangeven dat zij in hun syntheseseminarie enkel hebben willen benadrukken dat zij zich in een “specifieke situatie” bevinden en hun visa werden geweigerd “omwille van de politieke context” en dit omdat de verwerende partij geen nota met opmerkingen heeft ingediend, weerleggen zij hiermee niet de hierboven weergegeven beschikking die stelt dat de syntheseseminarie een letterlijke weergave bevat van de in het verzoekschrift opgeworpen middelen en dat de overige elementen nieuwe bezwaren zijn waarvan verzoekers niet aantonen dat ze deze niet konden ontwikkelen in het verzoekschrift. De

Raad herhaalt dat, zoals in de beschikking ook werd aangestipt, wanneer er geen nota met opmerkingen werd ingediend en verzoekers niet voornemens zijn bepaalde middelen of onderdelen uit het verzoekschrift te laten vallen, ze kunnen volstaan met de mededeling binnen de wettelijk voorziene termijn dat ze geen syntheseseminarie zullen indienen.

1.5. Nu verzoekers er niet in slagen de hierboven weergegeven beschikking te weerleggen, blijft ze overeind.

Het beroep tot nietigverklaring wordt derhalve verworpen.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 372 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig januari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA